

Мільярд доларів на кіно і культуру

Михайло Ухман

щось вигадували, розказували. Навіть під час війни співали, самі себе культивували. Цивілізація тим і страшна, що все це втрачається... тому що екологію душі, екологію мови, екологію нації треба берегти. Екологи б'ють на сполох, коли зникла якась тваринка, коли пропадає якийсь вид... А тут пропадає ціла нація – і хоч би що!

З побуту вибудовувалася культура співу, культура етики, взаємин, і так далі. Це ж, окрім всього, етичний код, морально-етичний кодекс! На цьому побудована вся драма «Наймички»: «Що люди скажуть?» Живи так, щоб люди сказали тобі: «Добре!» Це драма Шекспіра, це будь-яка драматургія, техніка будь-якого класичного поета... Якщо сприймати з позицій цього морального кодексу – вона як величезна шекспірівська драма, або навіть ще більше. Це ж люди неписьменні грали, які грамоти не знали. Але – знали, як берегти честь. І за тим вболівав Шевченко. Він завжди, в будь-якому стані – вболіваючий: гнівний вболіваючий, ліричний вболіваючий... Це співпереживання й поєднувало: його поділяв і народ, і сам поет. Зараз невідомо, що буде: втрату духовних цінностей ніяким гарним законом не повернути. Українську культуру треба виховувати тільки через приватне, давати взірці, просто-напросто змушувати людей переживати й розуміти – і більш нічого! І тоді воно входить до життєвого багажу людей. А невігласи... На жаль, і цивілізація – не завжди благо.

– Ви сказали, що ваш творчий жаль – за тим, що минув той час. Але він не втрапився, він еволюціонував. Був один період життя людей, зараз – інший. Може, за тим не треба сумувати, що все перетворюється в інше?

– Розумієте, мають зберігатися якісь цінності, здобути людством. Якщо морально-етичні основи вибудувалися в отакий гармонійний сегмент, нащо його замінити? Його потрібно вдосконалювати. Скажімо, українська культура: триста років під московією – а вона не спала, вона вибудовувалася, зміцнювалася, вдосконалювалася... Їй забороняли мову, вистави, говорити, співати, танцювати – а вона жила. Було середовище, був готовий план життя у тому сільському просторі, вони жили так, як жили, і вибудовували свої моральні засади. Навіщо нам ці моральні засади губити?

Якщо люди зібрались до купи – тоді виплекалась мораль, тобто певні засади. Знову-таки, вони починають жити за цим кодексом. Ненаписаним, зверніть увагу: писали поетичні повісті, легенди, на християнському ґрунті – заповіді, настанови. Я не знаю, чи існує взагалі родина, де б усі хотіли почубитись, порізати один одного: кожна родина намагається якось вижити. Особистість намагається вижити – але ж вона виживає не сама по собі, а в якомусь середовищі, в якомусь оточенні, в якомусь суспільстві! Є близькі по духу, за переконаннями, по совісті люди – так формуються в тому суспільстві спілки, об'єднання, партії уже політичного порядку. Таким чином люди впливають один на одного... Коли люди самі себе формують, самі себе катують, порушується баланс, не тільки майновий – порушується баланс духовний.

Березень 2014 року.

Саме стільки виділяє росія коштів на розвиток їхнього поганого кіно і культури. Про все це і не тільки.

Десятий рік війни з Московією, другий рік повномасштабного російського вторгнення. Десятки тисяч загиблих українців від Севастополя до Ужгорода від рук московських окупантів, а ми досі не можемо зрозуміти, що вони – вороги, і все їхнє для нас – вороже.

Тим часом, український інфопростір розриває новина, що українці, особливо підлітки, дивляться російський лайно-серіал – «Слово пацана». Далі більше, саундтрек до цього фільму в трендах прослуховування молодих українців.

Як же так? Росіяни вбивають українців, а наші діти дивляться їхній кінопродукт і мріють про «радянський союз», який знищив мільйони громадян України.

– Чим зайняті батьки цих дітей? Шановні, якщо ви самі росли в лайні і перебували під російським впливом, навіщо тягнути в це московське болото своїх дітей?

– Чим займаються українські вчителі і викладачі? Пане Оксен Лісовий, коли вже буде наша освітня революція? Коли наші вчителі стануть справжніми провідниками і почнуть виводити українських дітей з культурного впливу нашого ворога? Коли наша освіта нарешті розпочне протистояти російській інформаційній зброї?

– Коли ми розпочнемо знімати кіно, яке буде прославляти Україну, наше лицарське, козацьке, повстанське минуле і сьогодення? Скільки можна знімати цього мелодрамного лайна, яке не несе жодного просвітлення? Чому наше кіно досі не знищує ворога, як це робить українська армія???

Відповіді на ці питання лежать перед кожним з нас. Тут нам не потрібна допомога американців. Тут ми самі можемо завдати удару по росіянах і перемогти їх, якщо пояснимо українським дітям, що все російське – вороже.

Московське кіно, музика вбиває, так само, як російські кулі. Якщо самі не бажаєте вийти з «совдепівського» полону, то не штовхайте своїх дітей туди.

Бо не може бути так, що росіянин – поганий, бо вбиває українців, а їхня музика і кіно – «хороші»!

5 грудня 2023.

Джерело: <https://censor.net/ua/b3459683>